

Arrest

nr. 208 766 van 4 september 2018
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juli 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 15 januari 2016 en dient op 20 januari 2016 een aanvraag om internationale bescherming in.

Op 22 mei 2017 en 5 september 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gehoord.

Op 6 oktober 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring beschikt u over de Afghaanse nationaliteit en bent u een Hazara van etnische origine. U bent afkomstig uit het dorp Shahr Zayeda, gelegen in het district Jaghori, uit de provincie Ghazni. U bent negentien jaar en u bent nooit naar school geweest. Sinds een viertal jaren werkte u in een mechanica winkel in de bazaar van Sange Mosha, het districtscentrum van Jaghori. Op een dag wordt u aangesproken door een talib, die u vraagt een mijn te plaatsen onder de auto van de districtsgouverneur Zafar Sharif. Indien u zou weigeren, zou u worden vermoord. U had geen keuze om hierna het land te verlaten. Ergens in de maand djedi (22 december tot 20 januari in de westerse kalender) verliet u Afghanistan. U reisde van Shahr Zayeda naar Angori, waarna u via Qarabagh district naar Ghazni stad reisde. Daar stapte u in een bus naar Nimruz. U reisde vervolgens door naar België, waar u op 20 januari 2016 asiel aanvraagde.

Om uw asielrelaas te staven legt u op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) uw taskara (Afghaanse identiteitskaart) neer.

B. Motivering

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van de Vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van de asielaanvraag blijkt dat een Afghaanse asielzoeker een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in principe de vluchtelingenstatus toekennen.

Op basis van uw verklaringen dient evenwel te worden geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, uw familie, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS 22/05/2017, p.2 en 05/09/2017, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd vastgesteld dat u uw recente verblijf in Shahr Zayeda, Jaghori, Ghazni niet heeft kunnen hard maken. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u er niet in slaagde uw herkomst uit het dorp Shahr Zayeda, gelegen in het district Jaghori van de provincie Ghazni aannemelijk te maken.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoek, reisroutes en reisdocumenten (CGVS 22/05/2017 p. 2 en CGVS 05/09/2017 p.2). U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden recente verblijf in het district Jaghori van de provincie Ghazni in Afghanistan (CGVS 05/09/2017 p.2, p.10, p.13, p.14). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België (CGVS 05/09/2017 p. 2). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen, rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS 05/09/2017 p.2). Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS 05/09/2017 p.2).

Reeds aan het begin van uw eerste gehoor haalt u de taliban aan als reden van uw vertrek uit Afghanistan. Ook uw familie, zo verklaart u aanvankelijk, verliet uw regio van herkomst enkele maanden geleden, naar eigen zeggen omwille van een stammenconflict met taliban en andere mensen (CGVS I, p. 3). U later in het gehoor gevraagd of u deze stammenconflicten nader wil verklaren, beweert u dat de taliban regelmatig mensen vermoordt van uw stam (CGVS I, p. 12). Dat u met 'stam' eigenlijk etniciteit bedoelt, wordt bevestigd wanneer het CGVS u vraagt welke stammen er in Afghanistan wonen. Hierop antwoordt u Tadzjiken, Oezbeken en Pashtoenen (CGVS I, p. 19). Ook wanneer het CGVS u vraagt van welke stam u zelf bent, antwoordt u hierop dat u Hazara bent. U hierop volgend gevraagd van welke stam de taliban dan is, verklaart u zeer bedenkelijk dat u dit niet weet. Wanneer het CGVS u vraagt of de taliban dan Hazara's zijn, verklaart u opnieuw dat u dit niet weet. U heeft de taliban, zo verklaart u overigens geheel tegenstrijdig met uw ingeroepen vluchtmotieven, nog nooit gezien. U weet dus niet dat de taliban in Ghazni overheersend Pashtoenen zijn (CGVS I, p. 12). Dat u de taliban ervan beschuldigt Hazara's te vermoorden, en hierdoor spreekt over stammenconflicten in uw regio, maar niet weet welke etniciteit de taliban overwegend hebben, is bijzonder merkwaardig te noemen. U verklaart eveneens dat de taliban jullie, de Hazara's - die overwegend sjiietisch zijn- ongelovigen noemen (CGVS p. 12), maar anderzijds weet u niet of de taliban dan wel of geen Hazara's zijn. Dit geeft echter blijk van bijzonder weinig inzicht in de Afghaanse bevolkingsgroepen, alsook in het heersende conflict en de etnische spanningen in Ghazni in het bijzonder. Informatie hierover werd toegevoegd aan het administratieve dossier (7). U bij een tweede gehoor opnieuw geconfronteerd met deze merkwaardigheid, verklaart u dat u op dat moment een kind was, en u hier niets van wist (CGVS 05/09/2017 p. 3). Er dient hierbij te worden opgemerkt dat u geboren bent in 1998, en naar uw verklaring ergens in de maand djeddi van het jaar 1394 (Gregoriaanse kalender 22/12/2015-21/01/2016) (CGVS I, p.13) het land heeft verlaten. Dit maakt dat u bij uw vertrek uit Afghanistan naar schatting zeventien jaar was. Hoewel het hier nog om een jonge leeftijd gaat, kan desalniettemin verwacht worden dat u de vrees van de Hazara's in Jaghori ten opzichte van de taliban beter kan duiden temeer u uw asielaanvraag hierop baseert. U hiermee geconfronteerd verklaart u dat taliban ook van andere etnische groepen zijn (CGVS 05/09/2017 p. 4). Dit gegeven is niet geheel onwaar, toch blijft het merkwaardig dat u dit antwoord reeds geeft na verschillende vragen hierover en voorts ook nergens blijk geeft te weten dat de taliban in het conflict waarover u spreekt Pashtun gedomineerd zijn. Er rijzen dan ook ernstige twijfels over uw recente herkomst uit Jaghori district.

U beweert voorts dat taliban vooral te vinden zijn in het naburig district Qarabagh (CGVS I, p.19) en dat ook incidenten vooral plaatsvinden in deze regio (CGVS I, p. 15). In dit district wordt inderdaad regelmatig melding gemaakt van onder andere wegingcidenten tussen de taliban en de Hazara's. Echter, wanneer het CGVS u vraagt in welke andere regio's taliban zich bevinden, kan u dit opnieuw niet duiden (CGVS I, p. 26). Naast onvolledige informatie over de taliban omtrent hun etniciteit, blijft u wederom erg oppervlakkig over waar de taliban zich in Ghazni bevinden. Er zijn immers nog districten in Ghazni, meer bepaald districten die – net zoals Qarabagh – aan de Kabul-Kandahar highway liggen en waar gelijkaardige incidenten schering en inslag zijn. Informatie hierover werd toegevoegd aan het administratieve dossier (1). Of er dan taliban in het districtscentrum van Jaghori zijn, waar u vier jaar van uw leven heeft gewoond, verklaart u te denken van wel (CGVS I, p. 19). U voorts gevraagd of er taliban zijn in uw dorp, verklaart u zeer vaag dat ze soms kwamen, maar dat niemand hen kon herkennen.

U hoorde dit naar eigen zeggen van uw vader (CGVS I, p. 15 en 16). Dat u deze vaststelling niet zelf heeft gemaakt, maar dit van horen zeggen heeft, doet verder vermoeden dat u reeds lange tijd uit uw dorp vertrokken bent. Uw vage verklaringen en onzekerheid over de aanwezigheid van de taliban in uw eigen dorp en uw eigen district, doen opnieuw ernstige vragen rijzen. U tijdens het tweede gehoor op het CGVS gevraagd of Jaghori veilig is, antwoordt u met 'misschien' en met de stelling dat er in de vier richtingen taliban zitten, die jullie regelmatig aanvallen (CGVS 05/09/2017). Of u hiervan een voorbeeld kan geven, vermeldt u het incident met Bashi Habib, wat dateert uit het jaar 2007 (CGVS 05/09/2017 p. 10). Informatie hierover werd aan het administratief dossier toegevoegd. Wanneer het CGVS u vervolgens naar meer recente incidenten vraagt, vermeldt u de moord op een leerkracht in de regio, opnieuw jaren geleden. Meer herinneringen over incidenten heeft u naar uw eigen bewering niet. Wanneer het CGVS u vraagt waarom u uit uw regio vertrokken bent indien u zich maar twee gedateerde incidenten kan herinneren, maakt u zich er vanaf met het antwoord dat u al uw problemen tijdens het eerste interview heeft verteld (CGVS 05/09/2017 p. 10). Problemen die hieronder reeds worden beschreven en als hoogst ongeloofwaardig worden geacht.

Voorts haalt u ook aan een vrees te koesteren ten opzichte van Daesh, die naar uw verklaring net zoals de taliban vijanden zijn van uw stam. Ook over Daesh heeft u geen concrete informatie ter beschikking, en bepaalt u vaag dat ze sinds enkele jaren aanwezig (CGVS I, p. 25) zijn en dat u denkt ze ook in Ghazni te vinden (CGVS I, p. 26). Hun houding tegenover de taliban weet u niet, u herinnert zich voorts geen incidenten met Daesh en u hoorde mensen er amper over spreken (CGVS I, p.26). Gezien u dit zelf inroept als vrees, is het merkwaardig te noemen dat u niets over Daesh weet. Eens te meer daar er weldegelijk berichten waren van ontvoeringen van Hazara's door Daesh in de naburige provincie Zabul, die later in uw district Jaghori werden vrijgelaten, of ontvoeringen van inwoners van Jaghori die werden onthoofd in de naburige provincie Zabul. Hoewel de betrokkenheid van Daesh in deze incidenten geruchten waren, is uw gebrek aan enige kennis hieromtrent opnieuw bedenkelijk te noemen. Informatie hierover werd aan het administratieve dossier toegevoegd (2) (3).

Aangaande de feitelijke en geografische kennis over uw regio, slaagt u er in enige informatie te verschaffen. Toch moet worden vastgesteld dat er op andere vragen, zowel aangaande uw geografische kennis alsook over uw eigen leefwereld, eveneens tal van gebrekkige antwoorden zijn gegeven, wat de geloofwaardigheid over uw beweerde herkomst verder in het gedrang brengt. Zo verklaart u dat uw dorp Shahr Zayeda vier subdorpen heeft (CGVS I, p. 6) en twee moskeeën in subdorp Nawa en in Chopan Qol (CGVS I, p. 17). U kent het districtscentrum correct als Sange Mosha (CGVS I, p. 8), en omschrijft het als een plaats met een station, hotel, huizen, winkels, bergen en een radiostation 'Sange Mosha'. U weet ook correct dat er een hospitaal ligt, genaamd Shuhada hospitaal (CGVS I, p.14). U spreekt over een bazaar in Gojur dorp, waar zich ook een schrijn, een kliniek, een hotel, restaurants en een radiostation bevindt (CGVS 05/09/2017 p. 5). Over uw eigen dorp geeft u, in tegenstelling tot het overgrote deel van uw antwoorden, plots heel wat informatie over bergen, velden, omliggende regio's (CGVS p. 16), namen van ouderlingen, een waterstroom (CGVS p. 17), een waterreservoir en irrigatie (CGVS p. 16). U weet eveneens correct dat er achter uw dorp, aan de berg, de regio Choga ligt (CGVS p. 26). Dat u nergens in het gehoor spontaan afdoende informatie geeft, en over uw dorp plots heel wat spontane informatie geeft, doet de wenkbrauwen verder fronsen. U voorts gevraagd of u in België mensen uit uw regio kent, verklaart u van wel. Een jongen, M. G, waarvan u ook zijn facebookprofiel geeft, is naar uw verklaring uit de regio Nowa, waarbij u ook in detail kan beschrijven hoe u deze regio bereikt (CGVS p.20). U weet ook Hazarajat te duiden, de centrale hooglanden van Afghanistan waar de Hazara's wonen, dan wel op een zeer stroeve en vage manier (CGVS 05/09/2017 p. 4). U weet ook te zeggen dat de vrouwen in Hazarajat vrij zijn en dat het er relatief rustig is (CGVS 05/09/2017 p. 9). U kent de Hazara prominenten Abdul Karim Khalili en Mohammad Mohaqiq als ouderen van de Hazara's (CGVS 05/09/2017 p.5). Tot slot vermeldt u ook Bashi Habib, een commandant die naar eigen zeggen de veiligheid in uw regio garandeert. Hoewel u weinig weet over hem, weet u correct dat zijn huis werd aangevallen waarbij enkele familieleden zijn omgekomen. Informatie hierover werd aan het administratief dossier toegevoegd (4). Hoewel u dit situeert als 'een tijdje geleden' (CGVS p.23) dateert dit incident echter van 2007, wat zo'n tien jaar geleden is. Deze verklaring kan wederom uw recente herkomst uit Jaghori niet hard maken.

Bovenstaande informatie weegt echter niet op tegen onderstaande bevindingen, die opnieuw ernstige vraagtekens doen rijzen omtrent uw recente afkomst uit Jaghori. Zo geeft u aan een viertal jaren in het districtscentrum te hebben gewerkt en gewoond, waarbij u maandelijks naar huis terugkeerde (CGVS I, p. 14). Het CGVS vraagt u richting welke steden of provincies u gaat, wanneer u van uw dorp verder doorrijdt voorbij het districtscentrum. U antwoordt hier verkeerdelijk dat deze weg naar het Qarabagh

district gaat en de provinciehoofdstad (CGVS I, p. 20), waarbij u de andere richting aangeeft, een route die u doorheen uw gehoor overigens zeer vaak vermeldt. Deze vraag opnieuw gesteld, verklaart u wederom dat u voorbij Angori komt en dan naar Qarabagh, en dat er waarschijnlijk nog andere regio's zijn onderweg. Wederom gaat het hier over de verkeerde richting (CGVS p. 22). Wanneer het CGVS de vraag voor een derde keer herhaalt, vermeldt u de regio's die u passeert wanneer u van uw huis naar het districtscentrum rijdt, waaronder Qalandari, Ghujur, Karzar en Chehl Jowali (CGVS p.20). Hoewel het hier om juiste informatie gaat, blijkt evenwel dat u niet kan antwoorden op de vraag wat er, vanuit het vertrekpunt van uw dorp, 'achter' het districtscentrum gelegen is. Ook al zou u nooit verder dan het districtscentrum zijn geweest, u bent hier naar uw verklaring wel een viertal jaren verbleven. Dat u er niet in slaagt één regio of dorp te geven die verder ligt dan het districtscentrum, of ruwweg welke richting deze weg uitgaat, is eveneens merkwaardig te noemen.

Zoals hierboven reeds beschreven wordt de route van uw dorp naar het districtscentrum, net als naar Qarabagh district richting Ghazni stad, meermaals en ook correct omschreven. Wanneer het CGVS u echter vraagt naar andere districten van Ghazni provincie, buiten Qarabagh om, kan u er merkwaardig genoeg geen enkele opnoemen (CGVS I, p. 21). U gevraagd naar het district Ajristan in Ghazni, blijkt u dit niet te kennen. Het naburig district Malistan situeert u dan weer verkeerdelijk in Jaghori zelf (CGVS 05/09/2017 p. 4, p.5). Ook de Kabul – Kandahar Highway, een belangrijke weg die door uw provincie loopt, heeft u geen informatie. U weet zelfs niet of deze hoofdweg door uw district Jaghori loopt (CGVS 05/09/2017, p.7). Los van het feit dat dit als algemene kennis kan worden beschouwd, heeft u voorts ook een radio in uw bezit en luisterde u regelmatig naar Sange Mosha kanaal, vanwaar u bijvoorbeeld informatie haalde over een aardbeving in Afghanistan (CGVS I, p. 18). Dat er op deze plaatselijke radiozender nooit zou worden gesproken over andere districten in Ghazni provincie of in Hazarajat, de centrale hooglanden van Afghanistan waar de Hazara's wonen, is eveneens bedenkelijk te noemen. U weet tijdens het eerste gehoor verder niet waar de regio Tamki ligt, en situeert dit verkeerdelijk 'richting onze regio', waarbij u meteen zelf toegeeft dat het hier om een nabije regio gaat. U gevraagd u nader te verklaren waar deze plaats ligt, gokt u dat het ergens rond het districtscentrum moet zijn (CGVS p. 17). Tamki ligt echter net over de grens in Qarabagh, op de weg naar Ghazni stad. U vermeldt dit gebied bij het tweede gehoor op het CGVS echter wel om het dorp Asyab Khorid correct te situeren (CGVS 05/09/2017, p. 7). Waarom u Tamki plots wel kent, wijt u dit aan de stress dat u ervaart op het interview. Wanneer u echter de vraag krijgt waar Tamki zich dan bevindt, verklaart u opnieuw bijzonder vaag dat het gerelateerd is aan Jaghori (CGVS 05/09/2017). Ook de berg Gahwara, dat u voorts wel kan duiden als een berg, kan u niet situeren. Opnieuw gokt u verkeerdelijk richting het districtscentrum (CGVS p. 17). Ook deze berg situeert zich bij de Tamki regio en strekt zich uit tussen Jaghori en Qarabagh, de grens waar ook uw dorp zich bevindt. Informatie over deze regio's werden aan het administratieve dossier toegevoegd (5) (6).

Wanneer het CGVS tracht meer vragen te stellen over uw regio, en meer bepaald vragen die betrekking hebben op uw leefwereld, levert u echter zeer weinig inspanningen om hiervoor zelf een aanzet te geven en grijpt u deze kans verder niet aan om het CGVS te overtuigen van uw recente herkomst. U gevraagd wie uw vrienden waren in Afghanistan, verklaart u dat u geen vrienden had. U vermeldt enkel collega-studenten van op uw werk Najib en Ahmad (CGVS I, p. 13). U gevraagd welke andere zaken u nog kan vertellen over uw leven in Afghanistan, verklaart u dat er niets anders was, en dat u meestal werkte (CGVS I, p. 25). Of u kon vertellen naar welke andere plaatsen u nog bent geweest in Afghanistan, buiten uw dorp en het districtscentrum, verklaart u dat u nergens anders bent geweest (CGVS I, p.16). Wanneer het CGVS u vraagt of u dan geen enkel dorp in Afghanistan zag buiten uw eigen dorp, antwoordt u van niet, omdat u meestal aan het werk was (CGVS p. 16). Dergelijke verklaringen kunnen uw recent verblijf in Jaghori bezwaarlijk hard maken. Dat u toen u klein was af en toe naar het graf van uw grootouders ging in het naburig dorp Shar Khaka (CGVS p. 16), volstaat allerm minst om uw recente herkomst uit Shahr Zayeda te staven. Indien u van geboorte tot vertrek zou zijn opgegroeid in uw regio, zijn deze korte en vage antwoorden niet overtuigend.

Tijdens het tweede gehoor op het CGVS krijgt u opnieuw de kans meer informatie te geven over uw eigen leven en leefwereld de laatste jaren voor uw vertrek. Het CGVS wijst u op het feit dat u bijzonder weinig informatie kan geven over de plaats waar u bent opgegroeid. U wijt dit echter aan het feit dat u in Jaghori nooit rondreisde (CGVS 05/09/2017 p. 7). U gevraagd het CGVS dan te overtuigen van uw recente herkomst aldaar, verklaart u wederom dat u alles heeft verteld wat u weet, en dat u ook uw taskara heeft voorgelegd. U vraagt zich vervolgens openlijk af wat u dan nog meer moet vertellen (CGVS 05/09/2017 p. 7) en u wijst op het feit dat u in de twee jaar dat u in België bent al heel wat bent vergeten (CGVS 05/09/2017 p. 10). U gevraagd te beschrijven hoe uw dagen er in Afghanistan uitzagen

van 's ochtends tot 's avonds, verklaart u dat u bad, werkte, at en verder niets. U gevraagd naar wat u dan deed op vrijdag, de verlofdag in Afghanistan, verklaart u opnieuw vaag dat u sliep en soms ging werken (CGVS 05/09/2017 p.12). Opnieuw legt het CGVS u uit dat deze vragen gesteld worden om uw recente herkomst na te gaan, en dat dergelijke vage antwoorden niet volstaan (CGVS 05/09/2017 p. 13). Wat volgt zijn opnieuw een reeks vage antwoorden op vragen over uw leefwereld in Afghanistan. Op de vraag hoe u bijvoorbeeld weet dat er een schijn is in het dorp Ghajur, blijft u wederom vaag met het antwoord dat u er één keer passeerde via de weg. Of u ooit fysiek bent uitgestapt in het dorp Ghajur, somt u opnieuw weinig doorleefd de zaken op die u in dat dorp kan vinden. Uiteindelijk beweert u slecht één keer te zijn uitgestapt in Ghajur, dan wel om sportschoenen te kopen (CGVS 05/09/2017 p. 13). Waarom u precies daarom naar Ghajur gaat die ene keer, kan u opnieuw niet duiden (CGVS 05/09/2017 p.14). Hoe u dan zo goed weet op te sommen welke zaken er in Ghajur te zien zijn, blijft eveneens een raadsel en wijst eerder op een ingestudeerd karakter. Wanneer het CGVS u opnieuw tracht te overtuigen meer van dergelijke activiteiten te vertellen, blokt u het gesprek opnieuw af met het antwoord dat mensen veel dingen doen maar dat u zich niets meer kan herinneren (CGVS 05/09/2017 p. 14). U een laatste keer gewezen op het doel van deze vragen, uw vage antwoorden en de negatieve gevolgen hiervan, geeft u zeer weinig doorleefd plots de informatie dat er drie of vier jaar geleden een nieuwe school werd gebouwd door een Zwitserse organisatie (CGVS 05/09/2017 p. 14), een feit dat u tijdens uw eerste gehoor immers ook al aanhaalde (CGVS p. 7). Deze informatie komt immers erg ingestudeerd over, eens te meer daar u zelf ongeschoold beweert te zijn. Dat u zich dergelijke zaken zou herinneren, maar voorts niets van uw eigen leven, kan niet overtuigen.

Eveneens dient te worden opgemerkt dat u geen sluitende verklaring geeft omtrent uw scholingsgraad, of het gebrek hieraan. Wanneer het CGVS u vraagt om welke reden u nooit naar school bent gegaan, antwoordt u dat u niet kon gaan. U gevraagd u nader te verklaren, verklaart u wederom kortaf dat u moest werken. Het CGVS wijst u hierna op uw korte antwoorden en vraagt u uitgebreider uit te leggen waarom u niet naar school bent gegaan zodat de context duidelijk is. Opnieuw verklaart u dat u geen tijd had, daar u moest werken. Sinds wanneer u dan werkte, verklaart u vanaf uw acht jaar te hebben gewerkt. Opnieuw gevraagd om welke reden u moest gaan werken en niet naar school ging, laat u wederom na een omvattende uitleg te geven en beweert u dat uw vader u dit zo had gezegd (CGVS I, p. 6). Ook dit is een gebrekkig antwoord dat het CGVS niet toelaat een duidelijk zicht te krijgen op uw levenssituatie. Jaghori is bovendien een regio met een zeer hoge scholingsgraad. Of het dan gebruikelijk was in uw regio om als kind niet naar school te gaan, omzeilt u opnieuw de vraag met het antwoord 'wat uw vader u zegt om te doen'. Opnieuw laat u na een afdoende verklaring te geven, waar het CGVS u ook na dit antwoord op wijst (CGVS p.7). U vervolgens opnieuw gevraagd of andere kinderen van uw regio naar school gingen, verklaart u dat ze naar de moskee gingen, en verklaart u dat er een school is tussen het dorp Nawa en het dorp Sare Khaka, genaamd 'Al Madi'. U weet voorts ook uit te leggen welke dorpen u onderweg tegenkomt, alsook hoe het gebouw eruit ziet (CGVS p. 9). U vervolgens gevraagd of er nog andere scholen zijn in uw regio buiten deze die u reeds heeft vermeld, antwoordt u uiterst merkwaardig dat dit de enige school was die u zag (CGVS p. 7). Dit is niet enkel merkwaardig te noemen daar Jaghori proportioneel erg veel scholen heeft, waarvan informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier (7). U verklaart immers vier jaar in het districtscentrum te hebben gewerkt, waarbij u één keer in de maand naar huis ging (CGVS p. 14). Dat u op dat moment niet op de hoogte was van de scholen die zich bevinden in het districtscentrum Sange Mosha, wat ook aan het administratieve dossier werd toegevoegd (8), doet de wenkbrauwen verder fronsen. Daarenboven heeft u plots wel weet van scholen in het districtscentrum wanneer u wordt gevraagd waar mensen konden stemmen tijdens de laatste presidentsverkiezingen. In het districtscentrum, zo verklaart u, werd gestemd in het hospitaal en in de school (CGVS p. 24).

Vorst is het ook onduidelijk om welke reden uw familie Afghanistan ondertussen ook heeft verlaten. Wanneer het CGVS u vraagt waarom uw familie naar Iran is vertrokken, verwijst u naar de stammenproblemen met de taliban, en naar het feit dat uw familie nergens naartoe konden als ze ziek waren (CGVS I, p. 3). Waarom uw oudere broer u dan niet vergezeld heeft naar Europa, verklaart u dat enkel u aanvankelijk problemen had met de taliban. Als u niet zou gehoorzamen, zo verklaart u, zouden ze u hebben vermoord (CGVS I, p. 28). Los van het feit dat uw individuele problemen als hoogst ongeloofwaardig worden beschouwd, uiteengezet hieronder, zijn ook de redenen van het vertrek van uw oudere broer naar Iran tegenstrijdig. Aanvankelijk verwijst u naar stammenproblemen, later beweert u niets af te weten van hun problemen. Het leven werd, zo verklaart u, voor hen te moeilijk in Jaghori (CGVS I, p. 28). Wanneer het CGVS u tijdens het tweede gehoor vraagt waarom u naar Europa bent vertrokken en niet uw oudere broer, wat binnen de Afgaanse context en gezien de situatie die u over uw familie schetst, veel logischer zou zijn. U verklaart hier dat het niet mogelijk was vrouwen alleen

te laten in Afghanistan, wat geen antwoord verschaft op bovenstaande vraag. U deze vraag meermaals opnieuw gesteld, verwijst u opnieuw naar uw asielmotieven (CGVS 05/09/2017 p. 11), hieronder reeds ontkracht, alsook het feit dat uw moeder dit niet wou (CGVS 05/09/2017). Een afdoende verklaring over de redenen van het vertrek van uw familie en de keuze om uw oudste broer in Afghanistan of Iran te laten, biedt mogelijks meer zicht op uw familiesituatie, de woonplaats van uw familie én de burgerlijke staat van uw broer. Dat u nalaat op geen enkele vraag afdoende te antwoorden, doet concluderen dat u het nalaat een voldoende zicht te geven op uw bestaand netwerk.

Aangaande uw herkomst uit Jaghori, dient tot slot te worden aangehaald dat ook uw facebookprofiel uw herkomst uit Jaghori sterk in twijfel trekt, en meer bepaald door uw uitvoerige banden met vrienden uit Mazar-e-Sharif. Zo kreeg u op uw recente profielfoto, die op 16 juli 2017 op facebook werd gezet, 35 vind-ik-leuks. Hiervan hebben reeds 12 personen een uitgesproken band met de stad Mazar-e-Sharif of diens provincie Balkh, waarvan minstens 4 personen hebben aangegeven dat zij naar school gingen in de Bakhtar highschool, gelegen in Mazar-e-Sharif. U geconfronteerd met enkele vrienden uit Mazar-e-Sharif, beweert u ze niet te kennen (CGVS p. 24 en 25). Dat u willekeurig vriendschapsverzoeken zou sturen omdat mensen video's of foto's posten op facebook, is maar weinig overtuigend. U eveneens gevraagd waarom enkele facebookvrienden uit de Bakhtar Highschool in Mazare-Sharif komen, blijft u opnieuw een verklaring schuldig. U verklaart dat u ongeletterd bent en niet kan nagaan naar wie u een vriendschapsverzoek zendt (CGVS 05/09/2017 p. 6, p.7). U gaf dan ook geen afdoende verklaring waarom er zoveel facebookvrienden afkomstig zijn uit Mazar-e-Sharif (CGVS p.25). Informatie hierover werd aan het administratieve dossier toegevoegd (9).

U haalt tijdens uw tweede gehoor op het CGVS aan dat u erg veel stress ervaart, en dat het voor u niet mogelijk is de zaken te blijven onthouden. U gevraagd of u in België psychologische hulp krijgt, verklaart u van niet (CGVS 05/09/2017 p. 8). U legt bijgevolg ook geen documenten of attesten neer die deze beweringen kunnen staven.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Jaghori gelegen in de provincie Ghazni. Rekening houdend met de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Ghazni heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Onaannemelijkheden en tegenstrijdigheden in uw asielrelaas bevestigen dat , los van de vaststellingen aangaande uw herkomst, uw asielverklaringen ongeloofwaardig zijn.

In uw asielrelaas, wat hieronder eveneens uitvoerig wordt besproken, verklaart u dat u een aanslag moest plegen op de districtsgouverneur Zafar Sharif. Het gaat hier om een districtsgouverneur die met een onderbreking in 2013, sinds 2010 aan de macht is in Jaghori. U gevraagd wie er voor Zafar Sharif aan de macht is, blijft u het antwoord schuldig (CGVS I, p. 19). Zelfs wanneer het CGVS de namen van voormalige districtsgouverneurs even later in het gehoor zelf vermeldt, zoals Khudadad Ifrani (2006-2010) of Mohammed Amin (2013), geef u aan hen niet te kennen (CGVS p. 22). Hoewel gesteld kan worden dat deze districtsgouverneurs slechts kort of lang geleden aan de macht waren, en u voorts een jonge leeftijd had bij uw vertrek, is het toch merkwaardig dat Khudadad Ifrani geen enkele bel doet rinkelen (CGVS p.22). Geboren in Sange Mosha district in Jaghori, was Khudadad Ifrani na de val van de taliban één van de belangrijkste commandanten in Jaghori district. Informatie hierover werd aan het administratief dossier toegevoegd (13).

Uw asielmotieven bevatten bovendien tal van onaannemelijkheden, die de geloofwaardigheid ervan wederom ondermijnen. Zo werd u op een dag door de taliban benaderd met de vraag een mijn te plaatsen voor het districtshuis. Als u het niet zou doen, zo verklaart u, zou u worden vermoord (CGVS I, p.18). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geen enkele kennis heeft over de taliban op zich, wat zoals hierboven beschreven immers grote vragen doet rijzen. Zo spreekt u meerdere keren over stammenconflicten in uw regio, waarbij de taliban de mensen van uw stam trachten te vermoorden. U kan merkwaardig genoeg niet vertellen van welke stam de taliban is, en wijt dit aan het feit dat u de taliban nog nooit heeft gezien (CGVS I, p. 12). Deze verklaring is dan ook volledig tegenstrijdig met uw latere verklaringen, met name dat u persoonlijk door een talib werd benaderd aan de bazaar van Sange Mosha (CGVS I, p.18). U geconfronteerd met uw eerdere verklaring, met name nog nooit een talib te hebben ontmoet, ontwijkt u de vraag met het antwoord dat u door dit incident uw regio diende te verlaten (CGVS p. 19). Dit antwoord kan deze grove tegenstrijdigheid dan ook allerm minst herstellen.

Daarnaast moet worden vastgesteld dat u uw beweerde problemen met de taliban niet heeft vermeld op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), wat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder in het gedrang brengt. De hierboven omschreven problemen vormen naar uw verklaring echter de aanleiding voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS I, p. 19). Dat het op de DVZ niet in uw gedachten opkwam deze problemen te vertellen, zo verklaart u, omdat u niet in een wakkere modus zou zijn geweest en zou kampen met stress en spanning (CGVS I, p. 19), kan dit niet vergoelijken. Dat u vergat uw vluchtmotieven te vermelden, ondermijnt verder de geloofwaardigheid ervan.

Aangaande de vraag van de taliban om een mijn te plaatsen aan het districtshuis, moet worden geconcludeerd dat ook andere elementen de geloofwaardigheid sterk ondermijnen. Zo weet u niet door wie u werd benaderd (CCVS I, p.18) en weet – ondanks uw verklaring over stammenconflicten met de taliban (CGVS p. 3) - ook niet van welke stam deze talib was (CGVS p.19). U weet zelfs niet of hij hazara was of niet (CGVS I, p. 20). U gevraagd hoe u dan wist dat het een talib was, verklaart u zeer ongeloofwaardig dat hij zich voorstelde met de woorden “ik werk voor de taliban, ik geef u deze mijn, plant hem voor het district” (CGVS p.18). Het spreekt voor zich dat dergelijke verklaring dermate vaag en oppervlakkig zijn dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Op de vraag wat u precies moest doen met deze mijn, verklaart u plots dat u de mijn onder de auto van de districtsgouverneur Zafar Sharif moest plaatsen (CGVS p. 19). Hoe u dit precies moest doen, verklaart u weer bijzonder oppervlakkig dat ze de mijn zouden geven en dat u hem ergens moest steken (CGVS I, p. 26). Ook aan deze verklaringen, die doorleefd noch realistisch zijn, kan geen geloof worden gehecht.

U gevraagd naar incidenten in het districtscentrum, waar u immers vier jaar heeft gewerkt, verklaart u echter dat er geen incidenten gebeurden (CGVS p. 15). Ondanks het ontbreken van incidenten in het districtscentrum, wordt uiterekend u, een naar uw verklaring ongeschoolde man werkzaam in een garage (CGVS p.25) door een onbekende man op straat aangesproken. U maakt geen gewag van een persoonlijke geschiedenis met de taliban of deze talib en u weet ook zelf niet waarom uiterekend u werd uitgekozen om deze actie uit te voeren (CGVS p. 19). Of dergelijke situaties voordien al gebeurden, met name of de taliban andere mensen vroegen een mijn te planten, verklaart u dat u dit niet weet (CGVS p. 26). De situatie die u schetst in het eigen districtscentrum, met name geen incidenten en een plaats waar de auto van de districtsgouverneur gewoon voor het districtshuis wordt geparkeerd, klemt bijzonder hard met de context dat u uiterst onvoorzichtig en lukraak door een talib zou worden aangesproken om een aanslag te plegen.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoren op de zetel van het CGVS dd. 22 mei 2017 en 5 september 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd tijdens het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaats in en feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Alle informatie waarnaar verwezen werd door het CGVS, werd toegevoegd aan het administratief dossier.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) uw taskara (Afghaanse identiteitskaart) neer. Als eerste dient te worden opgemerkt dat deze taskara werd aangemaakt in het jaar 2006, wat opnieuw geen bewijswaarde vormt voor uw recent verblijf in Jaghori district in Ghazni. Daarnaast dient eveneens te worden opgemerkt dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek van Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas bijzonder relatief. Informatie hierover werd aan het administratief dossier toegevoegd (14).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Tevens is de verzoekende partij van mening dat de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

2.1.1. In haar verzoekschrift geeft de verzoekende partij aan dat ze een groot deel van haar leven in het dorp Shahir Zayeda, gelegen in het district Jaghori, in de provincie Ghazni geleefd heeft. Tevens erkent de verzoekende partij dat ze de laatste paar jaar voor haar vertrek uit Afghanistan in Mazar-e-Sharif gewoond heeft. In haar verzoekschrift legt de verzoekende partij uit waarom ze dit niet eerder meegedeeld heeft. Voorts betoogt ze dat: *“Verzoekende partij meent dat zij hoedanook in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Immers, er wordt niet getwijfeld aan de Afghaanse nationaliteit van verzoekende partij, enkel aan de regio vanwaar zij afkomstig zou zijn, zoals hierboven reeds aangegeven is zij weldegelijk afkomstig uit Ghazni, maar verbleef zij de laatste paar jaar voor haar vertrek uit Afghanistan in Mazar-e-Sharif. Echter, de situatie in heel Afghanistan is desastreus, en verzoekende partij kan zich nergens in Afghanistan veilig vestigen.*

De geweldplegingen en incidenten waarbij gewone burgers slachtoffer worden, zijn werkelijk niet meer bij te houden.” Vervolgens gaat de verzoekende partij in op de veiligheidssituatie in heel Afghanistan.

Dit doet ze aan de hand van een rapport van Amnesty International van oktober 2017.

2.1.2. De verwerende partij dient geen nota met opmerkingen in. Bij schrijven van 19 juli 2018 legt de verwerende partij wel een aanvullende nota neer. Deze aanvullende nota bevat de volgende twee rapporten: EASO COI Report: Afghanistan Security Situation (december 2017), p. 1-68 en EASO COI Report: Afghanistan Security Situation – update (mei 2018), p. 1-24.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Bij de beoordeling of de asielzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in een deel van het land van herkomst, wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

In de bestreden beslissing wordt het recent verblijf van de verzoekende partij in het Shahir Zayeda, gelegen in het district Jaghori, in de provincie Ghazni betwist. In het verzoekschrift erkent de verzoekende partij dat ze de laatste jaren voor haar vertrek uit Afghanistan in Mazar-e-Sharif gewoond heeft. Ook in de bestreden beslissing rees hieromtrent een vermoeden, gelet op het facebookprofiel van de verzoekende partij.

De Raad is van oordeel dat de elementen aangevoerd in het verzoekschrift, erop zouden kunnen wijzen dat de verzoekende partij voorafgaand aan haar vertrek uit Afghanistan in Mazar-e-Sharif verbleven heeft. Bijgevolg behoeft dit een grondig, verder onderzoek. Gezien de grenzen van de ondervraging tijdens de terechtzitting, het ontbreken van volledige en pertinente informatie omtrent de veiligheidssituatie in Mazar-e-Sharif, kan in deze stand van zaken de Raad dit asielmotief niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Alhoewel de verwerende partij een aanvullende nota heeft ingediend, heeft ze geen informatie met betrekking tot de veiligheidssituatie in Mazar-e-sharif bijgebracht. Ook de informatie die de verzoekende partij bijbrengt heeft geen specifieke betrekking op de veiligheidssituatie in Mazar-e-sharif.

Gelet op wat voorafgaat en gelet op het gegeven dat hij de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 6 oktober 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend achttien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS